

Te povestesc

Gustavo El

Mi-a fost atât de dor, amar de vreme
Erai un om cum rar am întâlnit
Mi-am spus atunci: "băiete, nu te teme"
Tu pentru mândra asta ești "iubit"

Eram de ochii-acea fermecat, pierdut
În brațe ce-mi serveau ca lăncșor
Gândeam: cam cât noroc să fi avut
Să mă iubească atât un puișor?

Eu, tu, îmbrățișați, o tinere de mână
Era un cadru parcă dezlipit din stele
Aveam pentru o clipă o fărâmbă
De Rai, acolo-n așternuturile mele

Și gura ta mă săruta cu-atâta foc
Credeam că-n pasiune m-oi topi
Frumoasă și subțire la mijloc
M-ai învățat ce-nseamnă a iubi!

Te povestesc acum oricărui cititor
Mai dulce ca oricare-ai fost
În brațe ce-mi serveau ca lăncșor
Am regăsit tot ce-i frumos!

Te povestesc, oricui ar vrea să știe
Cum e să fii iubit ca nimeni altul
Să-ți fie orice sărutare-o poezie
Te povestesc, c-așa mi-e aluatul!